

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 671

гр. Варна, 05.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разглежда докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20203100901066 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 692 от ТЗ и е образувано по **възражение с вх.№ 5880/07.03.2023г.** от кредитора с прието вземане „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, ЕИК 201815853, със седалище и адрес на управление: гр.Игнатиево, ПИ No 000518 – Птицеферма, представлявано от М. Ж. А. Т. - управител, действащ чрез адв. К. Н. от АК – Варна, **допълнено с възражение с вх. No 6246 / 10.03.2023г.,** депозирано чрез управителя на „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД - С. К., срещу **прието от синдика вземане** на кредитора Н. Ч. З., ЕГН *****, за сумата от 34 224,70 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по Договор за правна защита и съдействие от 15.10.2021г. с предмет отменителен иск по договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020г., сключен между „Нур Пиле“ ЕООД /в несъстоятелност/ и „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, за което е съставен и допълнителен списък No 2 на приетите вземания, предявени в срока по чл.688, ал.3 от ТЗ, обявен в ТР под № No 20230308081127.

Възражението е основано на следните твърдения: На първо място се сочи, че вземането било предявено извън преклузивните срокове по чл.685 и чл.688 от ТЗ. На следващо излага, че с определение от 14.10.2021г. съдът по несъстоятелността бил разрешил А. А., в качеството му на синдик „Нур пиле“ ЕООД /н./ да упълномощи адвокат Н. Ч. З. от АК - Пловдив, със служебен адрес гр. Пловдив, ул. „Д-р Петър Берон“, № 5, ет. 2, за изготвяне

на искова молба, подаването ѝ и осъществяване на процесуално представителство пред първа инстанция по отменителен иск с предмет Договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020 г., сключен между несъстоятелния длъжник и «Катар Мениджмънт Ейджънси» ЕООД, при минималното възнаграждение, съобразно Наредба № 1/2004 г. за МРАВ, в размер на 34224.70 лв.. Със същото определение на синдика било указано, че със следващия месечен отчет, следва да представи копие от сключения договор за правна защита и съдействие. С молба вх.№ 21669 от 26.10.2021г. освободеният синдик бил представил в едно с отчета за дейността и сключения от него договор за правна защита и съдействие. От представеният по делото договор за правна защита се установявало, че същият бил сключен в нарушение на даденото от съда разрешение, като страните уговорили заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 34 224,70 лева, платимо в 10 дневен срок. Сочи, че даденото от съда разрешение било единствено за упълномощаване на Н. З. да изготви и подаде искова молба и да осъществи процесуално представителство пред първа инстанция, като за целта сключи договор за правна защита и съдействие, но не и да уговоря размера на възнаграждението и периода за заплащането му. Временният синдик не бил отправял до съда искане за одобряване на размер на адвокатско възнаграждение, респ. съдът не се бил произнесъл по присъждането и дължимостта на сумата от 34 224,70 лв.. Точно обратното съдът бил оставил без уважение искането за изплащане на тази сума. Възражава още, че Н. З. не бил осъществил защита и процесуално представителство по т.д.№ 765/2021г. на ВОС. Кредиторът Н. З. не бил представлявал ищецът в производството по т.д.№ 765/2021г. на ВОС, не бил претендирал разноси и такива не му били присъждани като дължими. Отделно, срещу решението на съда по т.д.№ 765/2021 г. по описа на ВОС била подадена въззивна жалба, следователно решението на ВОС не било влязло в законна сила. Тъй като производството по отменителния иск било висящо, то не можело и не следвало да бъдат приети като съществуващи вземания на Н. З. за разноси в размер на 34 244,70 лева. Счита, че Н.опустимо било и с приемането на тези разноси се правел опит да се заобиколи настъпилата преклузия за претендирането на сторени в производството разноси, с каквата възможност била разполагала страната до приключване на устните състезания в първоинстанционното производство. Нещо повече, с включването на тези разноси в

допълнителен списък № 2 кредиторът «Катар Мениджмънт Ейджънси» ЕООД бил лишен от възможността да възрази, както по отношение основателността и дължимостта им, така и по отношение размера им. Твърди, че не била налице документална обосновааност на предвиденото в договора плащане по арг. от чл.6 ал.5 вр.ал.1 от ЗСч. Вземането на Н. З. нито било одобрено от съда, нито било установено с влязло в сила решение, като същото не било отразено в търговските книги и в счетоводството на длъжника, като възразява, че вземането понастоящем съществува. Доколкото договорът за правна защита и съдействие не бил обективиран в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който нямал индигирани копия и не съдържал реквизитите на първичен счетоводен документ, този представен пред съда по конкретното дело документ дори да представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение, не можел да обвърже съда и съответно страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, при преценката за законосъобразно на същото. В условията на евентуалност, в случай, че съдът приемел, че така претендираното вземане следвало да бъде включено в допълнителния списък, то възразява, че доколкото вземането било възникнало след влизане в сила на решението за открийе на производство по несъстоятелност, то същото попадало в приложното поле на чл. 616, ал.2, т.4 от ТЗ и съответно било с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал. 1, т.7, а не по т.3, както неправилно е приел синдикът.

С допълнението към възражението се сочи, че съдът по несъстоятелността е изразил становище, че веднага след даденото с с Определение № 1339/14.10.2021 г. разрешение, съдът по несъстоятелността бил преценил, че с оглед обстоятелството, че предметът не е изпълнен и адвокат А. А. - освободен синдик на Нур Пиле, е адвокат и синдик, необосновано би било заплащане на възнаграждение, на втори адвокат, за действия, които влизат в задължението на адвокат и синдик А. А., за които последния получава и месечно възнаграждение. С Разпореждане № 4869 /08.11.2021г. ОС-Варна, което не подлежало на обжалване, съдът по несъстоятелността бил забранил заплащане на възнаграждението. Установявало се, че се целяло увреждане на кредиторите, предвид факта, че адвокат-синдик (адв. А. Л. А.), упълномощава друг адвокат, от неговата

кантора (адв. Н. Ч. З.), като се целяло задължението за заплащане на суми, да бъде привилегировано, пред останалите вземания, а именно да се нареди, в чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ - разноски по несъстоятелността. Не били представени доказателства за изпълнение на трите условия за изпълнение на предмета на договора, във вр. с определеното от съда възнаграждението, а именно: Изготвяне на искова молба; Подаването на исковата молба; Осъществяване на процесуално представителство пред първа инстанция по отменителния иск. Счита, че предметът на ДПП не можел да се счита за изпълнен. Представят се писмени доказателства, които съдът да приеме.

В съдебно заседание за несъстоятелния длъжник се явява процесуален представител, който поддържа възражението и моли съда да го уважи.

В срока по чл. 690 ал.2 от ТЗ, от постоянния синдик Ц. М. е постъпило писмено становище, с което сочи, че възражението е основателно. Твърди, че вземането на Н. З., което било включено в списъка с приети вземания не му се дължи. Адвокат Н. З. бил упълномощен представител по т.д. № 765/ 2021 г. по описа на ОС – Варна, като упълномощаването било сторено от предходния синдик на дружеството - А. А., съобразно определение № 1339/ 14.10.2021 г. Сочи, че съобразно Търговския закон синдикът е този, който следва да участва лично в съдебни дела, респ. да води искове, да представлява длъжника и други, като само по изключение, разпоредбата на чл. 660 от ТЗ предвижда възможност за упълномощаване на трети лица с част от функциите на синдика. При искане за подобно упълномощаване, обаче синдикът следвало да съобрази дали може да си „позволи“ подобно упълномощаване, при това при условия и по ред, които да не увреждат интересите на кредиторите в производството по несъстоятелност. В конкретния случай, упълномощаване на адвокат не било и необходимо, доколкото бившият синдик А. А. притежавал юридическо образование, а в същото време самият упълномощен адв. Н. З. не бил участвал активно в провежданите по делото открити съдебни заседания, поради което всъщност неясно оставало в какво точно се изразявала необходимостта от неговото упълномощаване. Допълва, че ако синдикът е счел за необходимо упълномощаване на друг процесуален представител по делото, предвид обстоятелството, че същото се развива в Окръжен съд - Варна, а адресът на синдика е в гр. Пловдив, то логично би било упълномощеният представител да развива дейност преимуществено в гр. Варна, с оглед по-добрата комуникация със съда. Видно от данните по делото,

обаче и избраният процесуален представител адв. Н. З. също бил с адрес на кантората си в гр. Пловдив.

В съдебно заседание синдикът не се явява, депозира писмено становище, с което поддържа вече изразеното от него и моли вземането да бъде изключено от списъка.

От страна на кредитора с оспорено вземане е депозирано писмено становище. В насроченото съдебно заседание кредиторът не се явява и не се представлява. Излага, че с Определение № 1339/14.10.2021 г., постановено по т.д. № 1066/2020г., по описа на Варненски окръжен съд, Търговско Отделение било дадено разрешение на синдика на „Нур Пиле“ ЕООД, ЕИК 203622618 за упълномощаване на адвокат по повод инициране и провеждане на съдебно производство по отменителен иск с предмет Договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020 г., сключен между несъстоятелния длъжник и „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД. От текста на цитираното Определение на съда били изводими параметрите на овластителната сделка, както и на договорното правоотношение уреждащо правата и задълженията на изпълнител и възложител. По силата на Договор за правна защита и съдействие от 15.10.2021 г., сключен със временния синдик на несъстоятелното дружество, било възложено иницирането на исково производство, чрез изготвяне и предявяване на искова молба, както и осъществяването на процесуално представителство по образуваното дело при договорено възнаграждение, в размер съобразно Наредба № 1/2004 г. за МРАВ. Договореното възнаграждение възлизало на сумата от 34 224,70 лева, платими по банков път в десетдневен срок, считано от подписването на договора. В изпълнение на дадените от Съда указания копие от сключения договор за правна защита и съдействие бил представен от синдика с последващия месечен отчет. По повод депозираната искова молба било образувано т.д. № 765/2021 г., по описа на Окръжен съд - Варна, приключило с Решение № 583 от 20.12.2022 г., с което бил уважен предявеният иск с основание чл. 646, ал. 2, т. 2 от ТЗ. Вземането за неизплатено адвокатско възнаграждение било предявено и съответно включено от постоянния синдик на дружеството в допълнителен списък № 2 на приетите вземания. Оспорва възражението. Сочи, че действително съдът бил оставил без уважение искането за изплащане на адвокатско възнаграждение на конкретния етап, но не защото било прието, че такова не се дължи. Резолюцията на съда касаела

искането от синдика за разпореждане със средства за покритие на разноси в несъстоятелността и не представлявала съждение за дължимостта на вземането, предявено по реда на глава 43 от ТЗ. На следващо място, посочените общи положения по отношение на дължимостта на разноси в съдебно производство не били меродавни в настоящия случай. Задължението на несъстоятелното дружество произтичало от сключения договор за правна защита и съдействие. Съгласно чл. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за МРАВ заплащането на възнаграждението било авансово и платимо към сключване на договора, но можело да бъде разсрочено на вноски. Съгласно чл. 4 от същата разпоредба когато клиентът се откажел без основателни причини от сключения договор, клиентът дължал заплащане на пълния размер на възнаграждението, което било уговорено. Не било вярно и твърдението за неосъществена правна защита и съдействие по т.д. 765/2022 г. - по делото били депозирани искова и допълнителна искова молби, както и становище в първото по делото съдебно заседание. Без конкретен повод и обосновка с молба от постоянния синдик били оттеглени пълномощията, обуславящи извършването на възложеното по договора за ПЗС. Предвид факта, че вземането било възникнало след датата на вписване на Решението за откритие на производство по несъстоятелност на длъжника (Вписано в ТР на 23.02.2021 г.) не били относими към случая твърденията, че не били спазени преклузивните срокове по чл.чл. 685 и 688 от ТЗ.

Постъпило е и писмено становище от кредитор с прието вземане – „Канарини“ ЕООД, който сочи, че възражението е неоснователно, а сумите се дължат на адв. Н. З., като моли възражението да бъде оставено без уважение.

В съдебно заседание за несъстоятелния длъжник се явява процесуален представител, който подкрепя възражението, като самият длъжник е депозирал възражение, което съдът ще разгледа. Моли съда да уважи възражението и да изключи вземането от списъка.

Възражението е подадено в срока по чл. 690 от ТЗ, от активно легитимирано лице, срещу надлежно публикуван в ТРРЮЛНЦ допълнителен списък No 2 с прието вземане, процесуално допустимо е и следва да бъде **разгледано по същество.**

По основателността и след като съобрази доводите на страните и приложените при предявяване на вземанията писмени доказателства, съдът по

несъстоятелността **намира следното:**

Съобразно мотивите, изложени по т.4 от Тълкувателно решение № 1 от 03.12.2018 г. по тълк. д. № 1 / 2017 г. на Върховен касационен съд, ОСТК, производството по разглеждане на възражения срещу списъците на приетите и неприети вземания е част от производството по предявяване на вземанията. Това производство е необходим и задължителен етап, както с оглед преминаване към следващата фаза от развитието на производството по несъстоятелност, така и с оглед установяване на лицата, чиито вземания ще подлежат на удовлетворяване и чрез които ще се формира един от основните органи на производството по несъстоятелност – събранието на кредиторите. С възраженията срещу списъците се атакува предварително извършената от синдика, като орган на несъстоятелността, проверка относно съществуването или несъществуването на предявените вземания. Производството по чл. 692, ал. 3 ТЗ не притежава белезите на класическо исково производство и не е насочено към разрешаване със сила на пресъдено нещо на въпроса относно съществуването на вземанията на кредиторите по основание, размер, привилегии и обезпеченост. Независимо от това, производството по разглеждане на възраженията от съда по несъстоятелността срещу приетите и неприетите вземания е спорно производство – развива се с участието на кредитора с прието/неприето вземане, оспорващия кредитор, длъжника и синдика и цели да разреши на този етап, макар и не по окончателен начин, правния спор относно съществуването на предявените вземания.

В този смисъл и при наличие на съществени съмнения относно съществуването на предявеното вземане, като се вземе предвид и специфичния предварителен характер на производството по разглеждане на възражения, съдът следва да откаже да приеме оспореното вземане.

С молба вх.№ 19560/01.10.2021 г., уточнена с молба вх. № 20059/07.10.2021г. и молба вх. № 20264/11.10.2021 г., назначеният за временен синдик на „Нур пиле“ ЕООД, ЕИК 203622618 -А. А., е отправил искане за даване на разрешение за упълномощаване на адв. Н. Ч. З. от АК - Пловдив, за изготвяне на искова молба, подаването ѝ и осъществяване на процесуално представителство пред първа инстанция по отменителен иск с предмет Договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020 г., сключен между несъстоятелния длъжник и «Катар Мениджмънт Ейджънси» ЕООД,

при минималното възнаграждение, съобразно Наредба № 1/2004 г. за МПРАВ, в размер на 34224.70 лв., определено съобразно материалния интерес по делото – 1160362.00 евро. С определение по 1339 / 14.10.2021г. на съда по несъстоятелността е разрешил на А. А., в качеството на Синдик на „Нур пиле“ ЕООД, ЕИК 203622618, да упълномощи адвокат Н. Ч. З. от АК - Пловдив, със служебен адрес гр. Пловдив, ул. „Д-р Петър Берон“, № 5, ет. 2, за изготвяне на искова молба, подаването ѝ и осъществяване на процесуално представителство пред първа инстанция по отменителен иск с предмет Договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020 г., сключен между несъстоятелния длъжник и «Катар Мениджмънт Ейджънси» ЕООД, при минималното възнаграждение, съобразно Наредба № 1/2004 г. за МПРАВ, в размер на 34224.70 лв.

С отчет за дейността си с вх. No 21669 / 26.10.2021г. синдикът е представил сключения с адв. Н. З. договор за правна защита и съдействие на 15.10.2021г. с предмет и договорено възнаграждение, съобразно даденото от съда разрешение. В договора е посочено, че възнаграждението следва да бъде изплатено в 10-дневен срок от подписване на договора, като разрешение на съда в тази насока не е било давано.

С молба вх. No 22415 / 04.11.2021г. синдикът А. представя доказателства, че исковата молба е депозирана в Окръжен съд – Варна, като същата е подписана от адв. Н. З. и синдика А.. С молбата се иска съдът да разреши синдикът да се разпорежи със сумата от 34 224,70 лв. от особената сметка на несъстоятелния длъжник и да изплати възнаграждението на адв. З..

С разпореждане No 4869 / 05.11.2021г. съдът е оставил без уважение искането с мотиви, че възложената работа не се изчерпва с депозиране на исковата молба.

С молба вх. No 4780 / 23.02.2023г. адв. Н. Ч. З. е предявил вземането за сумата от 34 224,70 лв., дължими по Договор за правна защита и съдействие от 15.10.2021г. Към молбата е приложен договорът за правна защита и съдействие и разрешението, дадено от съда по несъстоятелността.

Въз основа на предявеното вземане постоянният синдик адв. Н. Г. е съставил допълнителен списък No 2 на приети предявени вземания на основание чл. 688 ал.3 от ТЗ, като е включил вземането на адв. Н. Ч. З. за сумата от 34 224,70 лв. с поредност по чл. 722 ал.1 т.3 от ТЗ.

След извършена служебна справка по т.д. 765 / 2021г. на ВОС, се установява, че същото е образувано по постъпила искова молба на А. Л. А., ЕГН *****, гр. Пловдив, действащ в качеството му на временен синдик на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в несъстоятелност/, чрез процесуален представител адв. Н. З., срещу „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 203622618, с. Игнатиево, община Аксаково, област Варна и „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, ЕИК 201815853, гр. Варна, с искане да бъде обявен за Н.ействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД сключения между последното като залогодател и „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, в качеството му на заложен кредитор, Договор за особен залог от 06.11.2020 г., с нотариална заверка на подписите с рег.№ 2772/06.11.2020 г. при нотариус Красимир Катрафилов, с рег.№ 597 на НК, вписан в ТРРЮЛНЦ по партидата на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в нес./ на 18.11.2020 г., на основание чл. 646, ал. 2, т.2 от ТЗ; в условията на евентуалност за обявяване на сключения договор за особен залог за Н.ействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД като сключен между свързани лица, на основание чл. 647, ал. 1, т.6 от ТЗ; в условията на евентуалност да бъде обявен за Н.ействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД сключения между ответниците 1 договор за особен залог на основание чл. 135, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 1 от ТЗ.

Първоинстанционното производство е приключило с решение No 583 / 20.12.2022г., с което е обявен за Н.ействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелния длъжник „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 203622618, с. Игнатиево, община Аксаково, област Варна, ПИ № 000518 – Птицеферма, по предявения от А. Л. А., в качеството му на временен синдик на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД, /заместен в процеса от назначения постоянен синдик Н. А. Г./, иск с правно основание чл. 646, ал. 2, т.2 от ТЗ, срещу „НУР ПИЛЕ“ ЕООД / н/ и „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, ЕИК 201815853, с. Игнатиево, община Аксаково, област Варна, ПИ № 000518 – Птицеферма, Договор за особен залог от 06.11.2020г. , с нотариална заверка на подписите с рег.№ 2772/06.11.2020 г. при нотариус Красимир Катрафилов, с рег.№ 597 на НК, вписан в ТРРЮЛНЦ по партидата на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в нес./ на 18.11.2020 г., учреден от „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в нес./, в качеството му залогодател, в полза на „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, в

качеството му на заложен кредитор, с предмет цялото търговско предприятие на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в нес./, за обезпечаване на вземания на зложния кредитор по Договор за паричен заем, сключен между ответниците на 29.08.2018 г., в размер на 1 160 362 евро. Към настоящия момент решението не е влязло в законна сила.

Съдът не е присъдил разноси за адвокатско възнаграждение на ищеца, доколкото по делото не се съдържат доказателства за реалното му заплащане. Първоначално исковата молба е предявена от А. Л. А., в качеството му на временен синдик на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /н/, чрез адв. Н. З., за който е представен договор за правна защита, с който е определено, че дължимото адвокатско възнаграждение ще бъде заплатено по банков път, за което не са представени доказателства. Също така, с оглед назначаването на Н. А. Г. за постоянен синдик на „НУР ПИЛЕ“ ЕООД /в нес./, последният е депозирал молба от 09.03.2022 г., с която е оттегил пълномощията на адв. Н. З.. Не са претендирани разноси от страна на постоянния синдик с участието на който е продължило производството по делото.

Освен подаване на исковата молба, адв. Н. З. на 31.01.2022г. е депозирал и допълнителна искова молба. С молба от 04.03.2022г. назначеният за постоянен синдик Н. Г. е оттегил пълномощията към адв. Н. З. и производството се е развило без негово участие.

С оглед на така изложените факти, съдът намира, че не са налице основания за изплащане на възнаграждението на адв. З. с оглед, че същият не е осъществил процесуалното представителство, за което е сключен договорът за правна защита и съдействие. Предмет на договора и разрешението, което е дадено от съда по несъстоятелността е „изготвяне на искова молба, подаването ѝ и осъществяване на процесуално представителство пред първа инстанция по отменителен иск“. Ирелевантна в случая е причината, поради която са оттеглени пълномощията. Работата, която адв. З. е следвало да извърши включва и процесуалното представителство пред първата инстанция, а същата не е извършена, което представлява и основание за отказ да му се изплати посоченото в договора възнаграждение.

С оглед на изложеното и възражението е основателно, поради което и съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА в допълнителен списък No 2 на приетите вземания, предявени в срока по чл.688, ал.3 от ТЗ, обявен в ТР под № No 20230308081127, по **възражение с вх.№ 5880/07.03.2023г.** от кредитора с прието вземане „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, ЕИК 201815853, със седалище и адрес на управление: гр.Игнатиево, ПИ No 000518 – Птицеферма, представлявано от М. Ж. А. Т. - управител, действащ чрез адв. К. Н. от АК – Варна, **допълнено с възражение с вх. No 6246 / 10.03.2023г.,** депозирано чрез управителя на „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД - С. К., **КАТО ИЗКЛЮЧВА** от него единственото прието вземане на кредитора Н. Ч. З., ЕГН *****, за сумата от 34 224,70 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по Договор за правна защита и съдействие от 15.10.2021г. с предмет отменителен иск по договор за особен залог на търговско предприятие от 06.11.2020г., сключен между „Нур Пиле“ ЕООД /в несъстоятелност/ и „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД.

Определението не подлежи на обжалване.

ДА СЕ ВПИШЕ акта в книгата по чл. 634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____